

Sanni Kilponen

Voimauttavia ja rauhoittavia ajatuksia luokanopettajille

Lokakuisen aamun hämärästä hetkestä imet sisääsi levollisuutta ja rauhaa.

Lämpimän kahvin annat huuhdella alas pahimman väsymyksen.

Perässäsi sulkeutuvan oven väliin jätät sydämenkokoisen aukon,

jotta voit pitää mukana rakkaimpiasi päivän aikana.

Sairautta, huolta, ikävää, rakkautta.

Ihmisen sydämellä aina päivän tarpeiksi.

Hetkessä elävöityvällä käytävällä otat vastaan ensimmäiset hymyt, katseet, halaukset,

huutavat tarpeet täyttyä läsnäolosta, huomiosta.

Niin paljon aikuisen ikävää, kohtaamisen nälkää.

Niin moneen asuun puettuna, että välillä silmissä vilisee.

Tarjoat kuitenkin tuon merkityksellisen hetken, luvan tulla nähdyksi.

Pelastat taas jonkun päivän.

Pian jo opetat, ohjaat, kehuat ja kannustat. Saat mukaan viimeisenkin heräilijän.

Innostat kuin näyttelijäntyö olisi ollut sivuaineeksi.

Nautit hetken hurmasta kuin tanssista.

Aistit oppimisen ilon ja tunnet,

kuinka palkkaa juoksee väliin hikipisaroina väliin onnistumisen väreinä ihollasi.

Noiden hetkien ansiosta valitset tehtäväsi viikosta ja vuodesta toiseen.

Seuraavassa hetkessä huomaat, kuinka suunnitelmat vaihtuvat yllätyksiin.

Hoidat, hoivaat, paikkaat ja puhuta.

Puolueettomasti kuuntelet näkökulmat ja autat ratkaisemaan pulmia.

Vaikka kello juoksee, sinä et.

Opetat sydämelläsi elämää ja näet noiden hetkien merkityksen.

Jonain päivänä nämä pienokaiset ratkovat itse ongelmansa.

Sovittelevat, joustavat, kuuntelevat.

Sitä sinä et enää näe, mutta jaksat päivästä toiseen siihen luottaa.

Sinä oikeudenmukaisuudellasi ja sovittelutaidoillasi

luot uskoa ihmiseen ja vahvistat omanarvontuntoa.

Näin kohtaamasi lapsi vie viisautesi eteenpäin. Hänellä on sydän auki ihmiselle.

Sinä suunnittelet, innostut, jaat hienot ideasi ja imet uusia.

Toisinaan riittämättömyys valtaa mielesi tai ajan puute vaivaa.

Silloin muistutat itseäsi vahvuuksistasi ja päätät toimia niiden kautta.

Ihminen on kaunis ja varma, kun hän toteuttaa itseään sisimmästään, omasta voimastaan käsin.

Ei toisen olettamuksista tai odotuksista.

Noissa hetkissä syntyy aina jotain kaunista ja koskettavaa.

Sellaista aitoutta, jonka lapsikin aistii ja tuntee hyväksi.

Niinpä unohdat vertailun muihin ja jatkat omalla tielläsi.

Päiväkahvin ääreltä löydät taas koko elämän.

Syntymän ihmeet pienet ja suuret, jaetut salaisuudet.

Jaettujen hetkien arvo on suuri.

Kuulluksi tuleminen lahjoista parhain myös aikuiselle.

Huomaat myös puuttuvan työkaverin tai alas painuvan katseen.

Kotiin saapuessasi kaipaavat hiljaisuutta ja rauhaa,

mutta nyt on rakkaimpiesi vuoro.

Sinua on kaivattu, sinulle on asiaa ja askareet täyttävät iltasi.

Illassasi läsnä koko elämä.

Mennyt ja nykyinen, huoli tulevasta.

Lapset, vanhemmat, toivo paremmasta.

Et lakkaa tarvittu olemasta.

Sinä arvokas, selvisit tänäänkin.

Elämä teki kai sinusta sankarin.

Lämpimään pehmeeseen yö sinut käärii.

Unen ulapat vie kohti maailman äärii.

Pimeä yö sinut turvaiseen syliinsä painaa,

sillä eihän rakkaus voi olla vain lainaa.